

- 3) Czy Porozumienie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka (zatwierdzone i wdrożone rozporządzeniem Rady nr 764/2006 ⁽²⁾, decyzją Rady 2013/785/UE ⁽³⁾ i rozporządzeniem Rady nr 1270/2013 ⁽⁴⁾) jest ważne w świetle zawartego w art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej wymogu przyczyniania się do przestrzegania wszelkich zasad prawa międzynarodowego i zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz zakresu, w jakim Porozumienie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa zostało zawarte w interesie ludu Saharawi, w jego imieniu, zgodnie z jego życzeniem, lub w porozumieniu z jego uznanymi przedstawicielami?
- 4) Czy strona skarżąca ma prawo kwestionować ważność aktów Unii Europejskiej, powołując się na domniemane naruszenie przez Unię prawa międzynarodowego, zważywszy w szczególności, że:
- a. wprawdzie zgodnie z prawem krajowym strona skarżąca jest uprawniona do kwestionowania ważności aktów Unii Europejskiej, jednak nie dochodzi ona żadnych uprawnień wynikających z prawa Unii; lub
- b. zgodnie z zasadą określoną w sprawie *Monetary Gold Removed from Rome in 1943* (Zbiór MTS 1954) Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości nie może dokonywać ustaleń kwestionujących działania lub mających wpływ na prawa państwa, które nie jest stroną postępowania przez Trybunałem i nie wyraziło zgody za poddanie się jego rozstrzygnięciom?

⁽¹⁾ Decyzja Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS z dnia 24 stycznia 2000 r. w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Maroka z drugiej strony (Dz.U. L 170, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 764/2006 z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka (Dz.U. L 141, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/785/UE z dnia 16 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim (Dz.U. L 349, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1270/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów w ramach protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Porozumieniu o partnerstwie w sektorze rybołówstwa pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim (Dz.U. L 328, s. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of Gibraltar (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 maja 2016 r. – Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice

(Sprawa C-267/16)

(2016/C 260/40)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of Gibraltar

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff

Strona pozwana: The Hon. Gilbert Licudi QC MP, Minister for Justice

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – jeżeli przepisy dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni odnoszące się do europejskiej karty broni palnej⁽¹⁾ (EFP) dotyczą jedynie swobodnego przepływu towarów – mogą one mimo wszystko mieć zastosowanie do Gibraltaru na tej podstawie, że nie wiążą się one ani z handlem ani z transakcjami handlowymi i nie są zatem objęte zakresem odstępstw przyznanych Gibraltarowi na mocy aktu dotyczącego przystąpienia z 1972 r.?
- 2) Czy przepisy wspomnianej dyrektywy odnoszące się do EFP, co się tyczy myśliwych i strzelców sportowych, stosuje się do Gibraltaru na tej podstawie, że dotyczą one swobodnego przepływu usług?
- 3) Czy przepisy dyrektywy odnoszące się do EFP, co się tyczy myśliwych i strzelców sportowych, są nieważne na tej podstawie, że dotyczą one swobodnego przepływu osób, a więc zostały przyjęte w oparciu o niewłaściwą podstawę prawną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 51.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 marca 2016 r. w sprawie T-439/15, Amrita i in./Komisja, wniesione w dniu 17 maja 2016 r. przez Società cooperativa Amrita arl i in.

(Sprawa C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Soc. coop. Amrita arl; Cesi Marta; Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. arl; Rollo Olga; Borrello Claudia; Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi; Marzo Luigi; Stasi Anna Maria; Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi; Castriota Maria Grazia; Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella; Azienda Agricola Spirido ss agr.; Impresa Agricola Stefania Stamerra; Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco; Simone Cosimo Antonio; Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (przedstawiciele: adwokaci L. Paccione, V. Stamerra)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Trybunałowi w celu orzeczenia w razie konieczności o legitymacji procesowej strony wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

1. **Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa. Błędna ocena okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Niewystarczające i błędne uzasadnienie punktów 12–22 zaskarżonego postanowienia.**